

میثاقات تاریخی

پارچه‌های ایران

در دوره قدیم و دوره اسلامی

باقلم گاستن میزرن^۱

مدیر اتفاقه‌گزاری موزه ملی فرانسه

خاتمه

در قرن دهم هجری صنعت پارچه بافی در ایران تغییر نازه ای یافت. در دوره سلطنت سلاطین ایرانی نژاد صفوی صنعتگران ایران در نقش و نگار پارچها تا حدی تحت تفویض نقاشی چین درآمدند و از آمیزش صنعت ایرانی و نقوش سبک چینی پارچه بافی رنگ نازه ای گرفت که باز کاملاً صورت ایرانی داشت. پارچه‌هایی که از آن زمان بدست ما رسیده از پارچه‌های قرون پیش از آن سالمتر و بزرگتر است و بر آن نقوش بسیار زیبائی از تصاویر آدمی مشاهده میشود و ظاهرآ این گونه پارچه‌ها برای لباس‌های دسمی در باریان بکار میرفته است. مخصوصاً یکی از سفرای ایرانی که ۱۵۷۹ میلادی بدربار سدهان مراد خان عثمانی به سلطنتیه آمده بوده لباسی از این‌گونه در برداشته است و یکی از اروپائیان که در مجلس پذیرائی او حاضر بوده مخصوصاً مینویسد که لباس او پارچه ابریشمی منقش بصور انسانی بود. از پارچه‌های ابریشمی منقوش دوره صفوی نمونهای بسیاری در موزه های اروپا موجود است و تصویر یکی از آنجله را درینجا نقل میکنیم (ش ۱)

در زمان شاه طهماسب اول (۹۳۰-۹۴۰ ه) عمامه‌های بسیار بزرگی متداول

شد که پارچه زیاد لازم داشت ولی این عمامه هانای زمان شاه عباس بزرگ منسون شد. در آغاز قرن یازدهم هجری صنعت بافقن پارچه‌های منقوش ترقی فوق العاده کرد و از آنجله مخلعی است که بر آن تصویر مریم و عیسی و صورت دیگری که شاید فرشته ای

باشد باقته آندواز جانب شاه عباس به دوچه و نیز موسوم به «گریمانی»^۱ در سال ۱۶۰۳ میلادی هدیه شده و امروز در موزه (کور) ^۲ شهر و نز ضبط است.
یارچهای مخلعی که جزو محموعه دولت نزدیک «کارلسروهه»^۳ در آلمان موجود است از حمله آثار نفسی نموده است که مردانه «ناد»^۴ در سال ۱۶۸۳ از سپاه ترک بقیدیت گرفته و از جمله صنایع ایران است همچنان یارچهای زبانی دیگری از صنایع ایران دوه صفوی دو قصر «ذنگار»^۵، «شهر»^۶، «کپنهاگ»^۷ یا نخست دانمارک وجود دارد که آنها را سفر اردان در سال ۱۶۳۹ برای شاهزاده «فردریک»^۸ «هلشتاین کوتورپ»^۹ هدیه آورده بوده است.

در نسخه های خطی کتبی هم که از زمان صفوی در مستند تصاویری دیده میشود که بهترین شاهد نقوش معمول یارچهای زمان هستند تصاویر یارچهای دوره صفوی غالباً از تاریخ و افسانه های ایران و زندگانی روزانه مردم اقتباس شده و تصاویری که موضوع آنها مربوط نزدگانی عسویان باشد کمتر دیده میشود. از آنجمله تصویر دیدار لیلی از مجذون در بیان ای آب و گیاه عرستان یا موضوع عشق بازی افسانه آمیز خسرو پرویز و شیرین کچندی بعد زن وی گردید بروی یارچهای این زمان بسیار دیده میشود. از جمله نقوش گلهایی که بر روی یارچهای ایرانی می بینیم نقش گل به واله و گل سرخ و زنگ و باسمن است و غالباً گلهای دسته کرده نقش شده و فی الحقيقة برای نزین یارچه بکار رفته و پیشتر در میانه برگهای خرمابصورت مخروطی نقش و باقته شده است.

از میان طیور بیشتر نقش گنجشک و بلبل و طاووس مشاهده میشود و از حیوانات وحشی شیر و پلنگ و غزال و گاه خرگوش و کبوتر را بر یارچه ها نقش میکرده اند. در قرن هجدهم میلادی تدریجاً نفوذ صنایع ممالک مغرب مخصوصاً ایطالیا در آثار ایران بنظر میرسد. یارچهای ایران از قدیمترین قرون تاریخی بیشتر ابریشمین بوده

^۱.Doge Gerimani — ۲ .Correr — ۳ .Carlsruhe —

^۴.Bade — ۵ .Rosenberg — ۶ .Copenague — ۷ .Frederic —

^۸.Holstein Cottrop — ۹ .Holstein Cottrop —

تصویر قالی ابریشمین کار ایران در قرن دهم هجری

(درموزه ویکتوریا و آلبرت)

نمونه‌ای از پارچه‌ای ابریشمی دوره صفوی

ولی کم کم ابریشم را با نخهای پنبه‌ای و غالباً با تار و پود زرسیم در آمیخته و پارچهای زربفت ایجاد کرده‌اند. برای اینکه پارچه زربفت نرم و قابل دوختن باشد یک ورقه نازک طلا را اگر دنخی از کتان یا ابریشم می‌بیچیده اند و پارچه را بجای آنکه از سیمهای نازک طلا بیافند باچنین رشته ای می‌باقه اند.

در قرن هجدهم باقتن اینکونه پارچهای زرباف گرانها برای نیم تنه های کوتاهی که آستین دراز داشت و با شلواری لباس زنان آنصر را تشکیل میداد بسیار مرسوم بود و شوالیه «شاردن^۱» سیاح معروف فرانسوی از این پارچه‌های زربفت که گذشته از یزد در کاشان و رشت و اصفهان نیز باقته می‌شده در کتاب خود بسیار تعریف کرده‌است. متحمل های یزد نازکتر و سبکتر بود در تمام دنیا شهرت و مشتری داشت.

سبک پارچه باقی عصر صفوی بزودی در ممالک دور دست نیز رائج شد و از آنجله در شهر «بروسه» از شهرهای آسیای صغیر و در شهر کشمیر از بلاد هند کارخانهای بتقلید پارچه باقی ایران تأسیس گشت و حتی کارخانهای ایطالیائی و نیز و برخی شهرهای دیگر نیز در تصاویر و نقش خود از پارچهای ایرانی تقلید کردند.

Chevalier Chardin — ۱

کتاب خطی راجع بسلطنت چنگیز خان

از قراری که یکی از جراید خارجی اطلاع میدهد مؤسسهٔ شرق‌شناسی آکادمی اتحاد جماهیر شوروی یک کتاب خطی بزبان مغولی راجع بسلطنت چنگیز بعنوان «کزارش حقیقی فرمانروائی چنگیز خان» بدست آورده است. این کتاب در قرن هفتم هجری نوشته شده و نسخه منحصر بهفرد است. کشف این کتاب نفیس از لحاظ تاریخی اهمیت مخصوص دارد و بتاریخ ایران در دوره استیلای مغول کملک بسیار میتواند کرد.